

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τί λέγει ἡ λογική

Ὁ G.S. Lewis (Λιούης) (1898-1963), Καθηγητής τῆς ἀγγλικῆς φιλολογίας στό Πανεπιστήμιο τοῦ **Καίμπριτζ** (Cambridge), ἦταν ἀγνωστικιστής· μέ ἄλλα λόγια ἄθεος· μά ὄχι καί ἀφιλοσόφητος.

1. Ἦς ἀκούσωμε μερικές σκέψεις του:

Νά, εἶμαι ἄθεος! Καί τί κάνω; Ἀγωνίζομαι νά πείθω τόν ἑαυτό μου, ὅτι μέχρι πρὶν ἀπό ἑκατό χρόνια οἱ ἄνθρωποι, ἀφοῦ ἐπίστευαν στόν Χριστό, ἦσαν ὅλοι βλάκες! Ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀνοησία ἀπό αὐτή;

Ἔτσι κατάλαβα, ὅτι ἔκανα λάθος!

Μετά ἔκαμα τήν σκέψη:

Ὑπάρχουν πολλές θρησκείες. Μέ στοιχεῖα πολύ διαφορετικά μεταξύ τους! Ποιά ἀπό αὐτές πρέπει νά εἶναι ἡ ἀληθινή καί σωστή;

Ἀφοῦ ἓνας Θεός ὑπάρχει, μιά θρησκεία πρέπει νά εἶναι ἀληθινή. Οἱ ἄλλες πρέπει νά εἶναι ὅλες ἐπινοήσεις ἀνθρώπων! Παρακολούθησα καί ἐμελέτησα λοιπόν, ὅλες τίς θρησκείες. Καί διαπίστωσα, ὅτι ὅλες

λένε πράγματα, πού εύκολα μπορεί νά τά έπινοήση ό άνθρωπος. Μιά μόνο θρησκεία διδάσκει πράγματα πού είναι άδύνατο νά τά έπινοήση διάνοια ανθρώπου: ό Χριστιανισμός. 'Από αυτό κατάλαβα, όπi άληθινή θρησκεία είναι μόνο ό Χριστιανισμός.

Τί όμως ήταν ό Χριστός; 'Ανθρωπος; ή Θεός;

2. Έτσι ό Λιούης έπηρε τήν άπόφαση νά μελετήση τήν άγία Γραφή. Για νά ιδή: Στέκουν αυτά πού γράφει για τόν Χριστό;

Καί τήν έμελέτησε. Τήν έμελετούσε χρόνια!

Καί λοιπόν; Τί έγινε;

Κατάλαβε. Κατάλαβε πολλά. Καί τά κατάλαβε καλά. Κατάλαβε, ποιό ήταν (καί πόσο μεγάλο ήταν!) τό λάθος του. Καί θέλοντας νά προφυλάξη τούς άδελφούς του, νά μή κάνουν τά λάθη του, έγραψε ένα βιβλίο, στό όποιο έξιτορει τήν πορεία τής ζωής του. 'Ανάμεσα λοιπόν στά άλλα γράφει:

— **Μέ τά λόγια μου αυτά, θέλω νά κόψω τήν φόρα, πού έχουν μερικοί νά πιπιλίζουν για τόν Κύριό μας 'Ιησοού Χριστό κάτι τρομερά ρηκές και άνούσιες άνοησίες,** όπως π.χ. «έγώ τόν 'Ιησοού τόν δέχομαι σάν τόν πιό μεγάλο διδάσκαλο τής ενάρτης ζωής; μά όχι σάν Θεό!».

3. Τά λόγια αυτά είναι **μία μεγάλη άνοησία.** Γιατί, πώς θά ήταν ποτέ δυνατό νά θεωρήση διδάσκαλο τής ενάρτης ζωής ένα άπλό θνητό, όταν αυτός λέν πώς είναι Θεός;

Ό άνθρωπος, πού τολμάει νά ειπή όπi είναι Θεός, θά είναι, **ή παρανοϊκός** σέ βαθμό ψυχοπαθείας τόσο,

πού νά μή είναι άξιος ούτε νά μοιράση δυό γαϊδουριών άχυρα!

ή τό πιό φρικαλέο και τερατώδες γέννημα του 'Αδν· δηλ. ό μεγαλύτερος παλιάνθρωπος του κόσμου!

• **'Η είναι τρελλός.**

• **'Η είναι άπατεώνας.**

'Η, αν δέν είναι ούτε τρελλός ούτε άπατεώνας, τότε θά είναι αυτό πού ό ίδιος έλεγε: Θεός.

Τί άλλο θά μπορούσε νά είναι;

4. Καί ό Λιούης συνεχίζει:

• **'Εχεις (αν θέλεις!) τό δικαίωμα νά θεωρήσης τόν Χριστό τρελλό, και νά λές ότι ή θέση του έπρεπε νά είναι στό ψυχιατρείο!**

• **Μπορείς (αν θέλεις!) νά Τόν θεωρήσης άπατεώνα πρώτου μεγέθους!**

• **Και μπορείς (αν θέλεις!) νά Τόν θεωρήσης Θεό και νά πέσης στά πόδια Του, νά Τόν προσκυνήσης!**

Κάμε ό,πi θέλεις! Μά μήν αφήνης τόν έαυτό σου νά πιπιλίζει βλακειές:

• όπi είναι μεγάλος διδάσκαλος

• όπi είναι μεγάλος κοινωνικός επαναστάτης

• όπi είναι ό πρώτος και καλύτερος σοσιαλιστής.

Δέν μας τό δίνει αυτό τό δικαίωμα. Δέν έπεθύμησε ποτέ νά γίνη κάπi τέτοιο⁹.

5. 'Ο G.S. Lewis καταλήγει:

Είναι άπίστευτα δύσκολο στόν ιστορικό, νά βρῆ για τήν ζωή, τήν διδασκαλία και τήν επίδραση του Χριστού στόν κόσμο, μία εξήγηση καλλίτερη από εκείνη

9. Lewis, C.G. Mere Christianity. New York 1960. p. 40-41.

πού δίνει ο Χριστιανισμός.

Κανείς ποτέ δέν μπόρεσε νά βρῆ μιά ικανοποιητική ἐξήγηση στήν μυστηριώδη καί ἐκπληκτική ἐκείνη ἀντίφαση πού παρατηρεῖται στόν Χριστό, ἀφοῦ συνδυάζει ἕνα ἀπύθμενο βάθος μέ μιά ἐκπληκτικά ὀρθολογιστική σκέψη.

Ἡ ἠθική διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ παρουσιάζει ἕνα τέτοιο ἀσύλληπτο μεγαλεῖο καί προκαλεῖ ἕνα τόσο ἀσυγκράτητο πόθο ἠθικῆς τελειότητος, πού δέν μποροῦν νά ἐξηγηθοῦν, παρά μόνο μέ τήν σκέψη ὅτι ὁ Χριστός εἶναι πράγματι ΘΕΟΣ¹⁰.

10. Lewis, G.S. *Miracles*, New York 1947, p. 113. Ἐνα ἀπό τά βιβλία τοῦ Λιούις ἔχει ἐκδοθῆ καί ἐλληνικά μέ τίτλο: Ἡ ταχική τοῦ Διαβόλου, Θεσσαλονίκη 1974. Ἐκδ. Πουρνάρα.